

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. II. Sententia Scoti rejicitur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77146)

per liberam Angeli voluntatem producūtum, A accidens illius. Ergo & ut sit in loco, ordo enim quo ante omnem operationem transeuntem corpori seu loco corporeo unitur. Hanc docent Vazquez disputatione 188. & 189. & Alarcon hic disputatione 5. cap. 5. &c.

Tertia, quam Angelicus Doctor, ejusque Discipuli profitentur, asserit rationem formalem immediatē fundantem ubicationem Angeli in loco connaturali, esse operationem virtualiter transeuntem: rationem verò fundantem ejus ubicationem in loco violento, aut præternaturali, esse passionem, per quam contra suam voluntatem aliqui loco corporeo alligatur. Subscribit ex Patribus Societatis Franciscus Amicus hic disputatione 5. sect. 2. conclusio. 2. ubi asserit Angelos esse in loco, per solam operationem transeuntem in locum, quā alia esse non potest, quā impetus localis in eo productus.

Mitto sententiam Suaris lib. 4. de Angelis cap. 2. 3. 7. & 8. dicentis Angelos esse in loco per aliquod ubi seu modum præsentia, illorum substantia superadditum, & ad prædicamentum ubi pertinentem: hic enim dicendi modus explicat quidem formam ipsam, quā Angelus formaliter redditur präfens loco, sed non declarat illius fundamentum, seu rationem formalem proximam, de qua solum in præsenti disputamus; hic enim solum inquirimus, an sicut ubi corporum convenient substantia materialibus, mediante quantitate, ita convenient Angelis, mediā illorum substantiā, vel solum mediante potentia ad extra operativā, seu operatione transente quā ad extra circa corpora operantur. Unde hæc sententia, tanquam diminuta & insufficiens, & punctum præsens difficultatis non attingens, relinqua est. An verò ubi Angelicum sit aliquis modus Angelorum substantia superadditus, & ad prædicamentum ubi pertinens, infra dicemus.

§. II.

Sententia Scoti rejicitur.

Dico primò: Substantia Angelis secundum se, & remotā operatione, non est ratio formalis proximè fundans ubicationem sui, sive causativer immediate tribuens Angelo quod sit in loco.

Probatur primò: Quod est proxima ratio fundandi ubicationem Angelicam, seu immediate tribuens Angelo quod sit in loco, importat determinationem aut limitationem in ordine ad locum; cum per illud ita sit hic, ut non alibi: Sed substantia Angeli secundum se, & remotā operatione, non importat talēm determinationem; ordo enim ad locum extra essentiam & accidentalis est Angelo, unde D. Thomas in 1. dist. 37. quæst. 3. art. 1. ad 4. & quæst. 3. de pœnitentia art. 19. ad 2. docet Angelum posse ab omni loco absolvī, seu in nullo loco existere, quando nullam operationem circa locum habet: Ergo substantia Angeli secundum se, & remotā operatione, non est proxima ratio fundandi ubicationem angelicam, seu immediate tribuens Angelo quod sit in loco: sed ut hoc ei conveniat, aliquid ei superaddendum est, quod non potest esse aliud, quam operatio virtualiter transiens, ut infra patebit.

Confirmatur: Ut substantia materialis vel spiritualis creata, sit in tempore, aut alia mensura extrinseca, aliquid ei superaddendum est, propria scilicet & intrinseca ejus duratio, qua (ut docent nostri Thomista in Philosophia) distinguuntur ab esse substantiali, tanquam modus vel

ad locum non minus extra essentiam & accidentem est, quam ordo ad tempus, aut aliam mensuram extrinsecam.

Confirmatur amplius: Prima & potissima operatio cuiuslibet substantie, est magis ipsi intrinseca & immediata, quam ubicatio; & ideo immensitas, quā est propria ubicatio Dei, non est illi tam intrinseca, quam intelligere cum, i. stud pertinet ad constitutivum nature, ut Tract. 1. ostendimus, immensitas verò sit duxata attributum: Sed nec Angelus, nec culla alia substantia, est sibi proxima & immediata ratio operativa; quia inter operationem, & qualibet substantiam creatā, mediat potentia proxime operativa, ut docet D. Thomas infra quæst. 54. art. 3. & ibidē ostendimus: Ergo à fortiori non potest esse sibi proxima ratio fundans ubicatione in loco.

Probatur secundò conclusio: Substantia corporeæ, ex vi sua linea p̄cise, non est ratio formalis proximè fundans ubicationem in corporibus, sive immediate illis tribuens esse in loco: Ergo nec substantia spiritualis in rebus corporalibus & immaterialibus. Consequens est legima: cum enim solum substantia materialis, sive corporeæ, sit id quod proprie & in rigore est in loco, substantia verò spiritualis sit in loco, quicquid tantum, aut metaphorice, ut docet D. Thomas hic art. 1. & ostendimus infra; si substantia corporeæ non habet ex vi sua linea p̄cise, scindendo à quantitate, quod sit ratio formalis proximè fundans ubicationem in corporibus & tribuens illis immediate esse in loco, sed solum hoc habeat ratione quantitatis, potiori ratione substantia spiritualis non habebit ex vi sua linea, & ratione sui, quod sit ipsi Angelo ratio formalis proximè & immediata illi tribuens esse in loco. Antecedens verò probatur: Illud solum est in corpore ratio formalis proximè fundans ipsius ubicationem, sive immediate illi tribuens esse in loco, quod est ipsi ratio formalis proxima & immediata tangendi locum; solum siquid ista ratio est fundamentum proximum ubicationis corporum, sive formalis ipsorum praesentia ad locum: Atqui substantia corporeæ nequit ratione sui sive ex vi propria linea, esse in corpore ratio formalis proxima & immediata tangendi locum: substantia enim corporeæ non tangit locum immediatè, ratione sui, sed ratione quantitatis inter ipsam & locum medianis: Ergo substantia corporeæ ratione sui, sive ex vi propria linea p̄cise non est ratio formalis, proxima & immediata, fundans ubicationem in corporibus, sive immediate illis tribuens esse in loco.

Respondent Adversarij, substantiam corporalem habere ratione sui, & intra propriam linam, vim tangendi locum immediate, impedita tamen à quantitate quā afficitur, ne illumineat, & immediate contingat: unde si efficer à quantitate separata, illum ratione sui immediate contingat.

Verum hæc responsio duo implicantia involvit, quod scilicet substantia corporeæ sit in corpore per se ratio formalis, & immediata contingendi locum, & quod hic immediatus contactus impedit a sua quantitate, Quod enim convenit aliquid substantia per se, sive ratione sui, nequit impediti ab ejus proprietate, virtute, littere saltem inseparabili ab illa, qualis est quantitas respectu substantiae materialis: Ergo si quantitas impedit immediatum contactum substantie

substantia corporeæ ad locum, signum est substantiam illam non esse per se proximam rationem immediatè contingendi locum.

D Confirmatur seu magis explicatur hæc ratio: Quando aliquid convenienter alteri per se, non potestabili per se oriri impedimentum ad habendum illud quod per se illi competit: Sed quantitas oritur per ex substantia materiali: Ergo repugnat quod substantia materialis habeat per se esse rationem proximam contingendi locum, & tamen quod hoc impediatur per quantitatē.

Addo quo d, si hæc responsio valeret, eadem ratione dici posset, substantiam spiritualem esse per se & ex vi propria linea rationem formalē immediatam intelligendi, solumque per accidentem impediti ab intellectu, ne immediata ratione sui intelligat: Sed hoc absurdum est: Ergo & illud.

Denique siuaderi potest conclusio, ex absurdo & inconvenienti, quod ex Adversariorum sententia sequitur. Si enim substantia Angelicæ secundum se & antecedenter ad operationem virtuiter transeuntem, esset proxima ratio fundans ubicationem, seu immediatè tribuens Angelo quod sit in loco, Angelus semper certum sibi locum vendicaret, & non posset in majori aut minori pro suo libito exiitare: Sed hoc dici nequit: Ergo nec illud. Minor infra patebit, Major probatur. Substantia Angelicæ intra propriam lineam atquid invariabile, semper enim eandem habet perfectionem substantialem, & nunquam in suo esse substantiali variatur: Ergo si illa secundum se, & antecedenter ad operationem, sit proxima ratio fundans ubicationem angelicam, seu immediatè tribuens Angelo quod sit in loco, semper certum sibi locum vendicabit, nec poterit, pro suo libito, in majori aut minori intrasphera sua actitatis existere.

D Confirmatur: Ex eo quod quantitas molis sit in nobis ratio formalis essendi in loco, non potest corpus Petri v.g. occupare, sive replere, modo majorem, modo minorem locum, nisi fiat aliquamutatio intrinseca in ipsis quantitatibus, putat per condensationem, vel complicationem, aut rarefactionem: Ergo similiter, si substantia in Angelo, secundum id quod habet intra propriam lineam, sit ratio formalis proxima essendi in loco, non poterit Angelus aliquando in majori, aliquando in minori loco existere, nisi ipsa eius substantia intrinseca & intra propriam lineam varietur, quod tamen est impossibile.

Respondent Adversarii, negando illud inconvenienti sequi ex sua sententia: quia substantia Angelicæ inquit, non est illi ratio existendi in loco, nisi sit applicata per actum imperii, aut voluntatis angelicæ, ad talen vel talem locum; sed qua ratione fundare potest ubicationem & presentiam modo ad majorem, modo ad minorum locum.

E Sed contra primo: Si substantia Angelicæ non sit illi ratio existendi in loco, nil ut applicata per actum imperii, aut voluntatis Angelicæ, sequitur substantiam Angelicæ posse ab omni loco absolvit; quod quamvis sit verum, negatur tam ab Adversariis. Sequela patet: quia Angelus potest suspendere omnem actum liberum suum voluntatis, & per consequens nulli omnino loco suam applicare substantiam.

Præterea efficaciter impugnatur hæc responsio: Quando Adversarii dicunt, substantiam Angelicæ non secundum se præcisè, sed ut applica-

tam diversimodè, per actum imperii, aut voluntatis Angelicæ, esse illi rationem formalem proximam essendi modo in majori, modo in minori loco, juxta beneplacitum ejusdem Angelicæ: vel per hoc volunt, quod applicatio substantia Angelicæ ad talen vel talem locum sit ratio formalis proxima essendi in majori vel in minori loco, vel causa efficiens illius præsentia, vel conditio sine qua non? Primum dici non potest ab Adversariis: alias enim, cum libera applicatio substantia Angelicæ ad locum, sit operatio ipsius, virtualiter saltem transiens, sive exercitium virtutis activæ ipsius in locum, incident in sententiam S. Thomæ quam impugnant, scilicet virtutem operativam Angelicæ, una cum exercitio suo, sive cum actuali operatione, esse rationem formalem & adequatam proximè fundantem ipsius ubicationem, sive causaliter immediatè illi tribuentem quod sit in loco corporeo. Si autem dicatur secundum, vel terrum, nempe quod applicatio libera substantia Angelicæ, est causa efficiens, vel conditio sine qua Angelus non esset modo in majori, modo in minori loco, substantia vero ipsius Angelicæ est causa sive ratio formalis diversitatis, ejusmodi effectuum. Contra est, quia causa efficiens, vel conditio sine qua non, quantumcumque variabilis, non potest mediante causâ formalis invariabiliter manente, producere diversum effectum formalem; subindeque licet velit Angelus applicare suam substantiam modo ad majorem, modo ad minorem locum, si tamen ipsa ratio substantia, quæ invariabilis est intrinsece, sit ei causa formalis essendi in loco, nunquam poterit existere nisi in æquali loco. Et hoc patet à simili in nobis: quamvis enim libera applicatio sit causa efficiens, vel conditio necessaria requisita, ad hoc ut potius in isto loco, quam alibi existamus: nisi tamen varietur intrinsece nostra quantitas, nunquam efficiet mediante illa, quod majorem vel minorem locum occupemus.

Dices, Disparitatem esse inter substantiam corpoream & Angelicam: illa enim est in loco per omnimodam commensurationem totius quantitatis cum toto loco, & partium ejusdem quantitatis cum partibus loci; hæc vero est tota in toto, & tota in qualibet parte, sicut anima rationalis in corpore, & corpus Christi in Eucharistia; unde sicut anima rationalis, absque sui variatione intrinseca, potest informare nunc majorem nunc minorem materiam, & corpus Christi aliquando esse sub majoribus, aliquando sub minoribus dimensionibus, sive speciebus, juxta voluntatem consecrantis; ita & Angelus absque intrinseca variatione sua substantia poterit aliquando in majori, aliquando in minori loco existere, juxta beneplacitum sua voluntatis.

Sed contra: Quod aliqua substantia sit tota in toto aliquo loco, & tota in qualibet parte illius loci, non facit quod illa possit se constitutere aliquando in majori, aliquando in minori loco, prout sibi libuerit: nam Deus est totus in toto loco corporeo, & totus in qualibet parte illius, & tamen non potest non replere omnem locum creatum. Item, ut exemplo Adversariorum atar, anima rationalis est tota in toto corpore, & tota in qualibet ejus parte; & tamen non potest ad libitum aliquando informare totum corpus, aliquando solùm unam partem illius. Unde quod illa possit informare modo minorem materiam,

dum scilicet primò actuat corpus pueri, modò A majorem, quando nimis idem puer crescit, hoc non provenit ex eo quod est tota in toto corpore, & tota in qualibet ejus parte, sed quia ex natura sua determinata est ad hoc ut primò actuat minorem materiam, deinde maiorem, in propriam substantiam hominis conversam. Similiter quod corpus Christi possit aliquando sub minoribus, aliquando sub majoribus dimensionibus panis existere, iuxta beneplacitum consecrantis, signans materiam in illud convertendam, provenit ex natura sive institutione sacramenti Eucharistiae, ipsum ad hoc determinante. At verò substantia Angelii non est per se & ab intrinseco, sive ex natura sua, determinata ad hoc ut pro diversis temporibus sit nunc in minori loco, postea verò in majori: quin potius, cum sit omnino invariabilis ab intrinseco, oportet consequenter quod determinet ipsum Angelum ad existendum semper in æquali loco, si sit illi (ut volunt Adversarii) ratio formalis proxima existendi in loco.

§. III.

Modus dicendi Vazquezij impugnatur.

20 **D**ico secundò: Ratio formalis per quam Angelus in loco constituitur, & in qua fundatur ubi Angelicum, non est modus aliquis unionis ad corpus, per liberam Angeli voluntatem productus, & ex illa omnino pendens, quo ante omnem omnino operationem transiunt coniungatur corpori. Ita communiter Theologi contra Vazquem.

21 Probatur breviter: Primò quia unio illa Angeli ad corpus, seu locum corporeum, fictitia est & chimérica; neque enim est unio materia cum forma, vel accidentis cum subjecto, aut naturæ cum supposito, vel partis cum parte, ut de se patet; nec etiam est unio agentis cum passivo, aut moventis cum mobili, ut docet Vazquez: Sed nulla alia unio præter istas excogitari potest: Ergo &c.

22 Confirmatur: Modus unionis inter aliqua extrema solum ponitur, quando ex illis unitis resultat unum aliquod tertium; cum unio sit quasi via ad unum: Sed ex Angelo & loco corporeo non constituitur aliquod tertium, quod sit unum ab eis distinctum, ut ostendit D. Thomasz. *cont. Gent. cap. 56.* Sunt enim unum (inquit) a gendo & patiendo, quod non est esse unum simpliciter: Ergo inter illa nullus debet ponimodus unionis, qui sit ratio fundandi ubi Angelicum.

23 Addo quod in corporibus non requiritur talis modus antequam operentur, sed solum quadam juxta positio, ex qua quadam solum denominatio extrinseca in extremis resultare solet: cur ergo in angelis necessarius erit?

Deinde, Vix potest intelligi, quomodo Angelus mediante illo modo sive substantia superaddito, contingat locum & corpus, antequam in ipsum agat: ut enim docet D. Thomas ubi supra, & in *i. dist. 37. quæst. 3. art. 1.* non est nisi duplex contactus, nempe proprius eorum, quorum multa sunt simul, & contactus metaphoricus, qui est per actionem: Sed contactus proprius Angelo repugnat; cum ei non sint puncta, vel lineæ, aut superficies, qua sunt corporum ultima; metaphoricus vero, qui est per actionem, Angelo non convenit antequam aliquid agat in corpus: Ergo &c.

24 Præterea, Si per liberam Angeli voluntatem produceretur modus unionis, quo Angelus esset

unitus corpori, seu loco corporeo, talis modus non solum produceretur in Angelo, sed etiam incorpore: nam sicut Angelus corpori, ita & corpus Angelo uniretur, inquit, cum corpus magis sit mutabile, quam Angelus, modus ille potius ex parte corporis, quam ex parte Angelis reneret: Sed productio talis modi in corpore, est actio virtualiter transiens: Ergo Angelus non erit in loco ante omnem operationem transiuntem. Unde Alarcon Vazquis discipulis, potius loco supra citato exasperatus in sententiam Thomistarum, qui dicunt Angelum esse in loco per operationem transiuntem, falsitas eam clamaverit, immo risu quodam exceperit eorum responsionem, qui dicunt operari Angelos in quibusdam corporibus aliquas qualitates oculatas, postea mitior effectus cap. 5. docet operationem transiuntem, & applicationem virtutis operativæ, quam antiqui Theologi posuerunt pro praesentia Angelica explicanda, venerandam & sequendam esse; non ut Angelus per talem operationem contingat corpus, ut dicunt Thomistæ; sed ut per illam producat unionem cum corpore, quia mediante Angelus est in loco, ut Vazquez afferit. Ex quo deduci potest comm illos Authores argumentum ad hominem. Id enim negant rationem formalem praesentie Angelica esse operationem, quia, inquit, prius quam Angelus operetur in aliquo corpore, debet illi esse præsens & conjunctus localiter, cum præsentia agentis ad passum sit conditio præquisita ad actionem: Atqui similiter priusquam detur modus ille unionis ad corpus, à Vazquez excogitatus, Angelus debet esse præsens loco. Ergo non magis per illum modum, quam per operationem transiuntem, potest Angelus in loco existere. Major patet, Minor vero probatur. Ante illum modum requiritur actio productiva illius, & unitiva ad talem locum. Sed hæc operatio nequit esse absque præsentia Angeli ad locum cum non detur actio in distans, & cum Angelum, pritusquam aliquid operetur in aliquo corpore, debet esse illi præsens & conjunctus localiter, ut illi Authores contra Thomistas arguunt. Ergo modus ille unionis Vazquezij, supponit præsentiam Angeli ad corpus, eisque in loco existentiam, si vera sunt illius principia.

Denique, modus ille dicendi non explicat quomodo Angelus possit esse in loco prænaturali & violento: cum enim in illo sit contra suam voluntatem, ratio formalis per quam in eo constituitur, non potest esse aliquis modus unionis, per liberam Angeli voluntatem productus, & ex illa omnino pendens; neque etiam potest in eo esse per unionem ab alio Angelis superiori productam, quia annus Angelus alterius substantiam intrinsecè immutare non potest: unde ait S. Thomas qu. 3. de potentia art. 7. ad 1. Deus in natura operatur, non autem unus Angelus alio: Ergo &c.

§. IV.

Sententia D. Thome statuitur.
Dico tertio: Ratio formalis proxime & immediate fundans ubicationem Angeli in loco conaturali, sive causaliter proxime illi intra huic esse in tali loco, est operatio virtualiter transiens.

Hanc conclusionem ita clara & expresse docet S. Thomas, ut de ejus mente nullus relinquit dubitationi locus. N. d. dist. 37. quæst. 1. art. 1. sic ait: *Quod aliquid determinetur ad locum ali-* q*uen-*